

Mál nr. 245/2013
M
og V vegna bílrúðutryggingar A.

Tjón á bílrúðum vegna bílveltu á Miklubraut í Reykjavík 8. júní 2012.

Gögn.

1. Málskot móttækið 15. júlí 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 25. júlí 2013.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu kemur fram að bifreiðinni A hafi verið ekið utan í vegrið á Miklubraut við Sæbraut og skemmdist bifreiðin nokkuð við það. Við bílveltuna varð tjón á rúðum bifreiðarinnar sem var vátryggð með bílrúðutryggingu hjá V.

M telur að hann hafi misst stjórn á bifreiðinni vegna þess að innri hægri stýrisendi bifreiðarinnar slitnaði á um 80 km/klst hraða. Hann vísar því á bug að hann hafi sýnt stórkostlegt gáleysi við akstur en amfetamín í blóði hans hafi verið vegna lyfseðilsskyldra lyfja. Í skriflegri athugasemd geðlæknis M komi fram að M fái umræddu lyfi ávísað vegna ofvirkni og skammturinn hafi almennt ekki áhrif á aksturshæfni. M bendir auk þess á að embætti Sýslumannsins á Selfossi hafi ekki sótt hann til saka vegna brots á 45.gr. a í umferðarlögum nr. 50/1987. Það hvíli sú skylda á V að sýna fram á að M hafi ekki getað stjórnað ökutæki örugglega og það hafi V ekki gert.

V telur að umferðaróhapp M megi rekja til þess að M hafi brotið gegn 45.gr.a. í umferðarlögum með því að aka undir áhrifum amfetamíns. Hann hafi við það sýnt stórkostlegt gáleysi við aksturinn í skilningi 27.gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 og það veiti V rétt til að fella niður bætur til M úr bílrúðutryggingunni. V bendir á að félagið telji það magn amfetamíns sem mældist í blóði M hafi verið vel yfir þeim mörkum sem læknir myndi ráðleggja.

Álit.

Til þess að hægt sé að meta hvort háttsemi ökumanns hafi áhrif á rétt M til bóta verður að líta til þess að heimildir V til að fella niður bætur eða skerða eru í 1.gr. vátryggingarskilmála, sbr. 27.gr. laga um vátryggingarsamninga. Þær miðast við að vátryggður hafi sýnt stórkostlegt gáleysi sem hafi leitt til tjónsatburðar. V ber sönnunarbyrði fyrir því að M hafi sýnt slíka háttsemi. Líta verður til gagna málsins þegar metið er hvort V hafi mætt þeirri sönnunarbyrði. Ljóst er að M fær ávísað amfetamínskyldum lyfjum í skömmtum sem geðlæknir hans staðfestir að hafi ekki áhrif á aksturshæfni hans. Ekki fór fram sérstök athugun af hálfu lögreglu um hvort M hafi verið hæfur til aksturs í greint sinn og lögregluþvöld töldu ekki ástæðu til að sækja hann til saka vegna ætlaðs brots á 45.gr.a í umferðarlögum. Engin gögn liggja fyrir sem styðja einhliða mat V um að magn amfetamíns sem mældist í blóði M eigi að hafa haft áhrif á aksturshæfni hans. Verður ekki, m.v. þessi gögn, fallist á að V hafi verið heimilt að hafna því að greiða bætur úr bílrúðutryggingu.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum úr bílrúðutryggingu bifreiðarinnar A.

Reykjavík 27.ágúst 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.